

TORONTÁL.

VEGYESTARTALMU HETILAP. — A MEGYE KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint egyszer, csütörtökön.

Szerkesztői iroda:
Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskerekben.
Előfizetési feltételek:
Egész évre . . . 6 frt 1 Félévre . . . 3 frt
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 frt 50 krral számítva — minden nyelven vétetnek föl a kiadóhivatásban. — Kértek az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétetnek.

Hivatalos hirdetések:
A „Torontál”-ba iktatandó hivatalos hirdetések előlege-
szen beküldendők, még pedig 100 szög egyszeri hir-
detésért 1 frt, 100-200 szög 2 frt, 200-300 szög
3 frt és így tovább. Azonfelül minden egyszeri beig-
tatás után 30 kr. bélyegdíj és az esedékes nyugta-
bélyeg is beküldendő.

Magan hirdetések:
A 3-hasábos garmondos első hirdetésnél 6 kr., többszörinél
4 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtásért 30 kr.
Kiadóhivatal:
Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskerekben, hová
az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

Nagy-Becskerek, június 3-án.

a. Torontálmegye törvényhatósága — dicséretet érdemlőleg — újból bebizonyította, hogy minden olyan eszmét felkarol és kész megtestesíteni, mely kisebb vagy nagyobb áldozattal a terheket és kellemetlenségeket egyesek vállairól, sokkal biztosabb és erősebb vállakra helyezi.

Alig szükség említenünk, hogy noha a katonaság és polgárság közötti entente cordiale a jelen időszakban minden olyan érzést tökéletesen kizár, mely a katonai beszállásolókat érdeklőleg, már magában azoknak foganatosításában ellen-szenvet keltene, de magok a beszállásolóknál követendő szabályok, s a szállást adó családoktól követelt igények olyanok, hogy némi surlódásokat nemcsak előidézhetnek, hanem egyesek házi rendjének megzavarása által azt még növeszthetik.

A katonai együttes laktanyai élet már közérkölségi és feyelem fenntartási tekintetben is több előnyt és biztosítékot nyújt, mintha a legénység távolabb parancsnokló felügyelőitől, szabadabb tért engedhet szenvedélyeinek, sőt nem ritkán jogszerű igényeinek.

A tapasztalás bizonyítja, hogy ott ahol a katonák laktanyákban vannak elhelyezve, ritkábbak a panaszok és panaszoltak.

A kórházzal egybekötött laktanya, mely Nagy-Kikindán építendő lesz, nemcsak a két czélnak fog tökéletesen megfelelni, hanem Nagy-Kikindát építészeti szépségben tekintetben is emelendi.

Az ilyenmü építkezések hasznossága és czélszerűsége már a közel jövőben igazolandja az eszme életrevalóságát, a megye böles intézkedéseit és helyes eljárását.

És most megismerteljük t. közönségünket röviden az egész ügymenettel.

Az 1880-ik év szeptember 21-én tartott törvényhatósági közgyűlésen Zsiros Lajos megye bizottsági tag indítványt

nyújtott be egy Nagy-Kikindán építendő lovasági laktanya érdekében.

Ezen — a tüzetes viták alapján — helyesnek bizonyult indítvány alapján a megye törvényhatóságának határozata folytán kimondott: hogy éjszak Torontálmegye részére Nagy-Kikindán három lovas század elhelyezésére, egy beteg-ápoló házat is magában foglaló katonai laktanya lesz építendő. A határozat a nagyméltóságú magy. kir. belügyminiszterium által is elfogadotván, az 1881. évi mártius hó 21-iki 423 1/2 törvényhatósági határozattal a megye alispánja bízott meg a tervezet elkészítésével és a munkát, keresztül vitelével. Mely megbízatáshoz képest megyénk buzgó alispánja a folyó évi május 11-én és következő napjain tartott közgyűlésen, a Bolgár Ferenc királyi műszaki főhadnagy által elkészített, correctnek és szépkivitelűnek ígérkező tervrajzot bemutatván, kérte az elkészítési 1500 frt tiszteletdíjnak kiutalványozását. Minthogy a főhadnagy által készített és az alispán által bemutatott tervrajz ugy conceptió, mint felosztás, mint kivethetőség tekintetben a kitűzött czélnak megfelelőnek ismertetett el, és a szakértők helyeslést is kinyerte, az összeg a megyei közmunka alaphól, a magas ministerium jóváhagyása reményében kiutalványoztatni rendeltetett. Ugyan ez alkalommal alispán utasított: hogy az elkészített tervrajzok alapján tárgyalásokat a helyszínen, a leg-rövidebb idő alatt eszközölje, mire ő e lehető leg-rövidebb időre, folyó évi június 11-ére a vegyes bizottságot, N.-Kikindára a helyszínére összehívta.

A fennemlített javaslatnak illetően módon való megoldása nem csak a közérdek, hanem a megye is Nagy-Kikinda városára érdekében is annyival örvendesebb, mert miután a katonai beszállásolás terhének arányosabb megoldása czéljából alkotott 1879. évi 37. t. cz. alapján hozott megyei szabályrendelet értelmében a megyei összes lakosságra évenként pótdadó volna kivetendő, te-

rintettel arra, hogy a megye közönsége ez új kötelesség szerü megterhelhetést határozatával előadta, annak jelenlegi életbeléptetése nem csak hogy új terhet nem ró a lakosságra, hanem a közvetett előnyökön kívül közvetlen haszonnal is jár, mert az ekként beszedendő pótdadóból fogna a megye a kölcsön annuitási részletet is 30 év alatt törleszteni és szerez magának a törvényhatóság e módon egy 500.000 frtnyi ingatlant (kaszárnya), melynek későbbi jövedelme, nem csak a fenntartási költségeket fedezendi, hanem szép jövedelmet is biztosít a megye pénztárának.

Jegyzőkönyv.

Felvetett a „Torontálmegyei gazdasági egyesület” 1885. évi május hó 12-én Nagy-Becskerekben tartott felüvi rendes közgyűlésén.

Jelen voltak: Csávósy Ignác, kir. tanácsos, igazgató alelnök, Hertelendy József, Daniel Janos, Várady Mihály, Daniel Ernő, Rónay Jenő, Ormódy Imre, Vásárhelyi László, Lowiser Mihály, Ittebel Kis Elemér, Poroszkay Béla, Eckstein Fulop, Fuchs Sebő, Fischer N., Bakalovich Agost, Tallian Béla, Rónay Ernő, Pap Simon, Bakalovich József, Versesay Gyula, Dr. Plech Szilárd, Czeha Frigyes, Urban Iván és még több egyesületi tag; jegyző: Bartok Geza együleti titkár.

I. Csávósy Ignác alelnök bejelentvén az egyesület elnökének mélt. G. Csekonicz Endre urnak akadályoztatását — a jelenlevők üdvözlése mellett a közgyűlést megnyitotta s előterjesztő az elnökség jelentését, (melynek egy részét lapunk tudóladán közöljük is) az egyesület felüvi tevékenysége, nemkülönbön a jövő iránti tájékoztatás tárgyában, mely is az egyesületi titkár által felolvastatván

Egyhangulag egész terjedelmében a pénztár állapotára, a taglétszám változtatásaira és a többi előterjesztésre nézve tudomásul vétetvén, az egyesület kifejtett sikeres működéséért az elnökségnek köszönetet szavaztatott s megbízatott egyszersmind a titkár a jelen jegyzőkönyvhez bemellékelt elnöki jelentés hírlapi ismertetésével, nemkülönbön az egyesületi tagok új névsorának az eddigi módon a hivatalos közlönyben való közzétételével.

II. Tallian Béla szívesen ismeri el az elnöki jelentésben is említett szép és nagyfontosságú tevékenységi körét az egyesületnek — és csak őszinte sajnálatát fejezi ki, hogy teljes betöltésére az egyesület eszközei még szerények. — E részben, mint ama óhajtott czél mielőbbi elérhetésének ez idő szerinti egyedüli módjára felhívja a közgyűlés figyelmét a megye törvényhatósági testületének azon valóban hazafias és áldozatkész határozatára, mely szerint a megyebeli nagyközségek szabályrendelettel kötelezetnek az egyesületbe alapító tagokként való belépésre. Mint hogy meggyőződése szerint csak ezen intézkedés által lehet az egyesület fennállását és áldásos működését mielőbb biztosítani, indítványozza, hogy azon a belügyminiszteriumhoz jóváhagyás végett felterjesztett megyei szabályrendelet mielőbbi jóváhagyása érdekében a miniszteriumhoz felirat intéztessek.

Hertelendy József bár az egyesület szép czéljaira tekintettel szintén üdvösköni véli a tervezet szabályrendeletet, de másrésztől mint hogy ezen eszköz által az egyület netán ellen-szenvet ebreszthetne — inkább nagybölmérvű társadalmi tevékenységgel óhajtaná a gyarapodást elérni.

Poroszkay Béla szintén üdvöskönik tartja, ha társadalmilag éretik el ama czél, de pártolja azért, hogy a miniszteriumhoz felirat intéztessek.

Még többek felszólalása után Határozatott a megye törvényhatósági testülete által a megye községe alapító tagokkénti kötelező belépése iránt alkotott szabályrendelet mielőbbi jóváhagyását felírattilag az illetékes miniszteriumnál kezeltetni. Intézkedésre az elnökség kére-tett fel.

III. Bemutatja elnök az igazgató választmány által a közgyűléshez utalt 1884. évi pénztári számadást és a pénztár jelenlegi állapotára vonatkozó jelentést, a pénztárvisz-gáló bizottság választása iránti választmányi előterjesztéssel.

Egyhangulag tudomásul vétettek, és jelen jegyzőkönyvhöz mellékeltetni határoz-tattak az alapszabályok 17. §-a értelmében; a pénztári állapot megvizsgálására pedig a választmány előterjesztésének elfogadásával megválasztott Gyertyánffy Ferencz elnök-le alatt Vinczei Izidor és Schnur Lipót urakból álló küldöttség.

IV. Előterjesztetvén az igazgató választ-mány 1885. évi márczius hó 1-én tartott ülésén egy ügyészi állás szerveszede iránti javas-lata és kapcsolatban vele Vinczei Izidornak

TÁRCSA.

A Hunyadiak földjéről.

Körülbelül ötszáz kilométernyi vasúti rászása került, hogy kincses Kolozsvár városának érintésével beroboghatunk a piskii állomásra. Más halandó ember Aradon keresztül veszi az utját, mert az a rövidebb; azonban a hírlapírói lelek nem túri a járt ösvényt s ha egyszer utnak ered, cifra vargabetűben kutat és keres, hogy van-e még valami fölfedezni való a világegyetemben? Van elég, hála Istennek. S ha szorosan vesszük a dolgot, voltaképen Erdélyt is még csak ezután kellene igazán fölfedezni. Amerre átröbögünk, ethnografiai rétegek váltogatták egymást. A nagy síkság szín-magyar alluviójából Nagy-Varadon tul bele-nyargaltunk a vulkanikus oláh közpödményekbe. A bájos és elragadó tájakkal egyszerre jelent meg a nyomor. A Körös öde völgyében, ahol iparos kezek a kitűnő erdélyi dacztyt követek fejtik, állatnak való szalmakunyhóban tengenek Traján utóai. Kutyával, macskával, tehénnel, malaczczal egy szobában laknak s a kéményt még nem fűdözték föl eleddig. Nyomorultabbak és lustábbak, mint a bosnyák rájha a Vepar közöit. S ezt, ha van szemed, megláthatod a kupé ablakából minden fáradság nélkül. Hát még milyen lehet arra, ahol Plegyasza havas csucsai fehérlenek. Kolozsváron tul a mezőségben a székely uralkodik. Egy hosszú és tömör nemzetiségi réteg, mely a Királyhágótól kezdve átfekszik a szép országgrész közepén. Maros-Vásárhely-nél a legvastagabb, de legerősebb talán az Ott völgyében, ahol a pezsgő borviz s az

almos mameluk terem. A nép maga virgoncz, értelmes, gyorsbeszédű és kálomista. Lejebb a szászok földje. Kemény kovareg az Erdély ethnografiai alkataban. Nem fér hozzá a bányászok állama s legelőbb ha egy-egy igaz magyar értzi kulat bir keresztulturni rajta. De olyan drága ez is, hogy szinte nem is érdemes arra költekezni. Ezentul következik csak a „Hunyadiak földje”. Az a bájos terület, melyet sebes folyású patakok szelnek keresztül s melynek egyformán vagyon viruló mezősége, erdős dombrendszere s egekbe törő hegyóriása a havas Retyezát, a maga testvéreivel. Hanem a nép, az istenada nép, az mélyen elslüydett, mióta itten idegenek uralkodtak. Hát ide iparkodtunk, hogy fölfedezzünk egy-kettőt a hatalmas oroszlan-nyomokból, mely a Hunyadiak idejéből maradt itten. Mert befuttak azt azóta a viharos idők homokkal és mindenféle törmelékkel. A nagy nemzeti család vármegyéjét ma 250.000 ember lakja. Oláh közötté 218.000; a magyar pedig csak 13.000. A többit külön-féle szelek hozták erre. Nagy dolog, ha valaki még egyszer galiczkövet bir csinálni ebből a népességből. Pedig iparkodnak rajta mindenféleken. Tanítók, tanárok, vasutas emberek, bányászok, vasolvasztók, járásbírák, szolgabírák s derék erdélyi gentry emberek (hej de más ottan ez is!) dolgoznak rajta éjjel-nappal, könyvvel, tornával, újsággal, csákánnyal, kalapácsal, drótonjáró vasuttal és — kitartással, hogy megint magyar legyen az ottan, a mi magyar volt 400 esztendő előtt. Csak azért járunk arra, hogy számot vegyünk róptében a munka haladásáról. Csak olyan közérdekkü „rovancsolás” volt az egész, mint ahogy a vasúti urak nevezik. Hát hiszen van ott már csakugyan, amit

rovancsolni lehessen. Főképen azon a két helyen, ahol a magyarság műhelye van. A híres Piski melletti vasúti telepen s odaát a szárvonal végén Vajda-Hunyadon, ahol a nagy Hunyadiak vára áll, félig-meddig ujracsinálva. Ott ahol Bem apó székely katonái 37 esztendője Erdély kulcsát megvédelmezték, s ahol az elesett hősök sirjai apró csoportokban tarkítják a mezőt, ott most egy egészen új alkotás emelkedik: a piskii vasúti telep, vagy ahogy ezután fogják hívni: Piskitelep községe. Oláh, cseh, tót és német munkásokat hozott ide együvé az alkotó ipar. A terjedelmes javító műhelyekben keresetet kapott aki akart. Sajnos, hogy magyar ember minél kevesebb iparkodott bele. Tanító, tisztviselő és nemes ember együtt dolgozik, hogy magyarrá gyurja a soknyelvű népcsomót s már már addig van a dolog, hogy az apa és gyermek nem tud beszélni az egymás nyelvén. Elvégre is az apa lesz kénytelen eltanulni a fia nyelvét. Az oláh, cseh, tót és német szülőknek azután olyan gyermekeik lettek, amilyenek épen ők maguk. Hanem hogy a műhely mellé odaállították azonnal az iskolát is. Az iskola pedig magyar. A derék tanítók megszavaltatták előttünk az ifju nemzedéket; beszélünk a sokféle fejlakulású sülvényekkel, szegyenlős kis leányokkal s imhol ugy beszél magyarul valamennyi, hogy szinte tánczólag kedve jön az embernek tőle. S a keveredés közepén ott áll egy egyszerű, komoly férfiú: a piskitelepi állomás-főnök. Valamikor lovaskapitány a közöshadseregben, aki Sadowánál súlyos sebet és ragyogó vilézéségi érdmet kapott. A többi az regényes, de szép; majd külön beszélem el ha ráérek. S ez a tiszteletré méltó ember otthagya a katonai ragyogást egy napon valami

sokkal szebbért. Mikor pedig ebben is megcsalódott, szolgálatot vállalt az államnál. Ide tették, hogy itt lehet szolgálni. És ő szolgál. Vagy 50 gyereket ruház a maga zsebéből s eljar őket tanítani az iskolába, hogy jó magyarak és derék emberek legyenek. Azt mondta rá a diszhabélnél az egyik szónok: — Aki csak egyik kezével veszi el azt, amit az állam ad neki s két kézzel ajándékozza vissza az államnak. S ő csak elmosolyodik az ilyen beszédre. — Ugyan kérem; hát hiszen minden embernek van valami passziója. Hanem hogy nem minden ember passziója egyforma. Nappal és éjjel vonatokat indítani négy felé, azután levelezni, számolni, közben pedig kiállni az iskolás gyermekek közé, ellátni őket, mint egy nagy családót, tanítani őket a tanítókkal együtt, velük tornászni: az igaz, hogy ez is passzió, csakhogy egészen új. Mánás uraimék! nem jó volna, ha önök néha elmennének Piskibe — sportot tanulni? Pedig ezt az új sportot ottan nemcsak egy ember üzi. A kusza különvonat, melyen Vajda-Hunyad alá repültünk, meg-megállott velünk a községek mellett. Cserna-Kereszturon, Al-Pestesnél oláh gyerekcsapatok fogadtak, lengő magyar zászlóval és — csengő magyar dallal. Az öregek ott állottak félkörben s némán béműlték a jelenetet, de a tanítók üdvözöl beszédét nem értették. Kiss Pál, Kaszás Ferencz, Varga Mihály, Kovács János, — egykor a Hunyadiak várjobbágyai, ma földhöz ragadt tüzös oláh valamennyi. Oh tempora! S a gyerekek már nemcsak énekelnek, de szavalnak is magyarul. Szóltunk hozzájuk, megértették. Felelték is rá helyes magyar nyelven s riedő „éjjenben” törtek ki, mikor a vonat elrobogott velünk. A java persze Vajda-Hunyadon van. Ott most birkózik meg a maroknyi eleven magyar

az alapszabályok e czéltól való megváltoztatása iránt a választmány megbízásából elkészített tervezete:

Helybenhangyulag és köszönettel tudomásul vételezt a megválasztott az elnökség a további intézkedések eszközésével.

V. Igazgató-választmányi előterjesztésre Egyhangulag és élénk éljenzések között megválasztott igazgató alelnökké Rónay Ernő; ügyész Dr. Bogdán Zsivkó, választmányi taggá: a török-becei járásban Urbán Iván, a nagy-szt.-miklósiiban Schreyer Viktor, N.-Kikinda vidékére Kada István.

VI. Igazgató választmányi előterjesztésre és Tallian Béla megleghangu felszólalására, melyben az elhunyt igazgató alelnök Hertelendy Gyula úr hervadhatatlan érdemei, önfelelődo ügybuzgalma és mindannyi előtt feledhetetlen személyes rokonszenve említésével az egyesület mely hála kötelezettségére utal:

Egyhangulag határozott az egyesület haláljának kifejezéséket boldogult igazgató alelnök Hertelendy Gyula urnak elhalozása alkalmából az egyesület megalapítása és felvirágozása körüli lelkes ügybuzgalmanak s önfelelődo tevékenységének és e részben hervadhatatlan érdemeinek megörökítésére a legmélyebb sajnálatnak jegyzőkönyvbe s jegyzőkönyvi kivonat alakjában özvegy Hertelendy Gyuláné urnónek részvétkifejezéséket való kézbesítésére.

VII. Igazgató választmányi előterjesztésre az országos iparegyesület azon megkeresése tárgyában, hogy annak tagjai sorába lépjen: Határozott az azon feltétellel az országos iparegyesületbe belépni, ha az viszont a gazd. egyesületbe is lép.

VIII. Elnök és igazgatóválasztmányi előterjesztésre a Nagy-Kikindán gazd. iskola létesítése ügyében működő bizottság és a hitelügyi bizottság jelentései: Tudomásul vételek.

Minekutána elnök egyéb tárgy nem léteben a jegyzőkönyv hitelesítésére Rónay Jenő és Verscsay Gyula urakat kérte fel — az ülés elnök életése közt véget ért.

Kelt mint fenn.

Bartók Géza, Csávósy Ignác,
egyl. titkár. alelnök.

Hitelesítik:
Rónay Jenő, Verscsay Gyula.

A „Torontálmegyei gazdasági egyesület“ elnökségének jelentése

az 1885. évi május hó 12-én N.-Beckerekén tartott rendes félévi közgyűlésre.

Tisztelt közgyűlés!

Most már másodízben veszszük igénybe a város és megyei hatóságunk szivességét félévi közgyűlésünk megtartásához, a mit szervezeti szabályainknak megfelelőleg annál szivesebben is teszünk, mint hogy a mezőgazdasági eszméket s egyesület létezését s működését meggyenk székhelye és központjából hirdethetjük s az által itt is az eszmének, az ügynek — kiterjedtebb körben — barátokat s talán buzgó apostolokat is megnyerni nyílik alkalmunk.

Alapszabályaink azon intézkedését tehát, hogy gyűléseinket működési területünkön bárhol is tarthatjuk ezen indokból, de a megye nagy terjedelménél fogva is, mely azt ama célokra tekintettel szükségessé teszi, helyesnek és a viszonyokhoz igen megfelelőnek

a nehezen mozgó oláhsággal. Jól esik foljegyecni, hogy a román anyanyelvű polgármester volt az első, aki e küzdelemben elesett és egyenesen beleesett a magyarok testvéries ölelő karjába. A többi majd csak utána esik már, — kivéve a pópákat, mert azokon faragni bizony nem lehet.

A harc tehát folyik a Hunyadiak régi örökségért.

Egyfelől a magyarság, jó iskolákkal, derék szerzetes-papokkal (Kapisztrán örökösai), kitűnő vidéki nemességgel, pártatlan tisztviselőkkel, lelkes tanfelügyelővel, művelt tanárokkal, vasbányával, óriási vasolvasztó teleppel, hosszú drótkötél-pályával; szóval mindennel, ami csak hasznos és okos.

Másfelől az oláhság, kopláló nagy-román igazgatókkal, elmaradt pópákkal, hitvány szalmaviskókkal és hagyományos lustasággal.

Nyerni fog az vele, ha elveszi a csalát. Végigjártunk mindent. Előttünk öntögettek ki a 31 kilométer hosszú sodronypályán érkező csillék vasérczartalmát; előttünk nyitották meg először a második vasolvasztó kemenczét, melyből patakzámra rohan ki a fehér-izzó vastömög. Aztán bejártuk a vár környékét; fölmentünk a Hunyadiak büszke bástyáira; megmagyarázták nekünk a freskókat, termeket, épületszarmányokat apróra. Voltunk Kapisztrán szobájában, láttuk a termekben a Hunyadiak hollójának ősi képmásait s végig tekintettünk a „ne bojsze“ tornyából messze földekre, ahol egykor a törökverő nagy nemzeti család uralkodott szelid földesuri hatalommal.

Teljesítettük magunkat azzal a kimondhatatlanul őrde erdélyi levegővel, amittől ha az ember egyszer igazán megrészgyszik, nem tud belőle kijozanodni egészen, talán soha.

Quintus.

kell felismernünk. A mint azonban szervezkedésünket annyira kifejthetjük, hogy a mezőgazdasági ügynek minden vidéki kisebb központban egy fejlesztő és ápoló telepével, gazdakörök és szövetezettekkel bírnak, melyek egyesületi tevékenységünket hatáskörükben támogatják, helyettesítik, sőt fokozzák, úgy a vándorgyűlések tartása szükségtelemnek válik; amit különben még ugyeink egyöntetű vezetése és a működés rendszeresége érdekében is csak óhajtandónak tekinthetünk.

Egyesületi tevékenységünk erősebb kifejtésére egyik alfelkeltésének a taglétszám megfelelő fokozásának tekintetében kedvezőbb eredményt mutathat fel a jelen félév az elmúltéhoz képest; a mennyiben a belépő új tagok száma 20 és pedig 2 alapító, 18 rendes.

Másrésztől azonban mély fájdalommal kell arról jelentést tennem, hogy eme félév alatt egy alapító, egy 6 frtos és három 2 frtos, összesen tehát 5 tag elhalozása által érte veszteség egyesületünket, úgy, hogy az új belépéseket és eme veszteségeket betudva a tagok jelenlegi létszáma következő:

alapító	48,
rendes évdiás évi 12 frttal, 1,	
„ „ „ 6 „ „ 157,	
„ „ „ 2 „ „ 291.	
összesen	500.

Minthogy azonban a tagok gyűlése még folyamatban van, előreláthatólag nagyobb eredményre is lehet kilátásunk.

Bár a taggyűlés az elmúlt félévhez képest nagyobb eredményeket tüntet fel, mégis elenyésző azon veszteségekhez képest, mely egyesületünket az elhalozások által érte, a kik közül Dr. Toponarszky Milivoj igazgató választmányunknak N.-Kikindáról volt tagja. A legsúlyosabb és majdnem pótolhatatlan veszteséget képezi egyesületünk igazgató alelnökének Hertelendy Gyula urnak folyó évi januárhó 30-án történt elhalozása.

Ama hervadhatatlan érdemek, melyeket az elhunyt egyesületünk megalapítása, ügyeinek az önfelelődozásig odadó és lelkes vezetése körül s meggyenk közgazdasági érdekében mint a földmívelési miniszterium közgazdasági előadója szerzett — legszebb feladatunkká tette mely hálaunk és fájdalomunknak úgy a temetésen testületileg való megjelenés, a ravatalra helyezett koszorú és részvételi nyilatkozatunkkal, mint annak jegyzőkönyvi megörökítése által méltó kifejezést adni.

Ha figyelemmel kísérjük egyesületünk megalakulása óta kifejtett tevékenységét, úgy mindenütt és mindenkor elhunyt igazgató alelnökünk alkotásával, közreműködésével találkozzunk. Ott látjuk mindjárt a megalakulásnál, az alapszabályok megszerkesztése s a tagok gyűlésében tevékenyen részt véve; ott látjuk a biztosítási, a szakoktatási és számos más ügyekben kiküldött bizottságokban; de különösen a múlt évben egyesületünknek oly szép sikerrel végződött kikindai kiállításra rendezésénél, hol nemcsak az ügyeket közvetlen intéző végrehajtó bizottságnak, hanem a bírálati munkában a növénytermények bíráló-bizottságának elnöki tisztjét viselte.

Ambár teljes bizalmam van abban, hogy a t. közgyűlés készessége járul hozzá a választmány e gyűlésen előterjesztendő azon javaslatához, hogy ama pótolhatatlan veszteség feletti sajnálatunk jegyzőkönyvileg kifejezessék, mégis kartársi kötelességemnek tekintem a t. közgyűlés szives belecjegyzésével ezen alkalommal is azt már megtenni.

Egyesületi pénztárunk állapotát ezen alkalommal a jelenlegi és az elmúlt 1884. év végeredményéről ismertethetem a t. közgyűléssel.

Az 1884. évi zárszámadás már csak kevéssé tér el a múlt évi decz. 7-én a t. közgyűlésnek benutalt pénztári állapottól.

A bevételek következők:
Alapítványi befizetések 2550 frt
a n.-kikindai gőzmalom r. társ. alapítványa 300 frt
Tagdíjak: 1883. évi hátralék 1697 frt
1884. é. f. és előfizetésekről
Takarékpenztárba elhelyezett tőkék kamatai 297 frt 46 kr.
Allami subventió 600 frt
Fizetési visszatérítésből — frt 55 kr.
Összesen 5445 frt 01 kr.

A kiadások a következők:
Rendes kiadások: u. m. fizetések, honoráriumok, lakbér, iroda és postaköltségek stb. 1708 frt 77 kr.
Rendkívüli kiadások 588 frt 38 kr.
Összesen 2297 frt 18 kr.
melyet a bevételből levonván marad 7524 frt 30 kr.

Ez utóbbi összegből 7102 frt 19 kr. a takarékpénztárban van elhelyezve s 422 frt pénztári készletként a folyó költségek fedezésére maradt.

A folyó 1885. évi ápril hó 30-ig következő a pénztár állapota:

Bevételezetelt:
Alapítványi befizetésekre 100 frt
Annak kamatai fejében 3 frt
Tagdíjából 399 frt
Összesen 502 frt
mely a múlt évi bevételi többlettel 7524 frt 30 kr. együtt 8026 frt 30 kr. tesz. —

Levonva az eddigi fizetések, honoráriumok, házbér stb. költségekre az összes kiadásokat 774 frt 72 kr., marad 7251 frt 58 kr., melyből 7202 frt 19 kr. takarékpénztárban van elhelyezve, 49 frt 41 kr. pedig a folyó kiadásokra fenntartva. Ezen kimutatott 7202 frt 19 kr. hozzájárul még a nagy-

kikindai kiállítás 571 frt 54 kr. jövedelmével, mely szintén a takarékpénztárban van elhelyezve. Ezen összeghez hozzácsatolandó lesz még N.-Kikinda községének nevezett kiállításához megszavazott 200 frt segélye, melynek befizetése után a törzsvagyton 7973 frt 73 kr. tesz.

A hátralékok következők:
Alapítványi befizetésekre 259 frt
1883. évi tagdíjak 135 frt
1884. évi tagdíjak 314 frt
Összesen 708 frt

Hogyha a hátralékok csak ily mérvűek igen nagy hálaival és köszönettel tartozunk meggyenk szolgabírói testületének, a kik valóban nagy előzékenységgel és hazafias ügybuzgalommal jártak e részben közre.

(Folytatása következik.)

A „Délmagyarországi tanítóegylet nagy-beckereki fiókja“-nak tavaszi gyűlése.

A „Délmagyarországi tanítóegylet nagy-beckereki fiókja“ ez évi május hó 26. tartá meg rendes tavaszi gyűlést Klek községében. S egyúttal megragadta ez alkalom, hogy az ottani veterán tanítóknak, Remilong József urnak felszázados tanítói működését megünnepelje. Az egész helységben ünnepélyes hangulat uralkodék e napon. A szent mise, mely a jubileusért tartott, délelőtti negyed tíz órakor vette kezdetét. A kis templom zsufolóság megtelt közönséggel; ott voltak a közeli és távolabbi községekből összeragult tanítók is impozans számban. Isteni tisztelet után az agg tanító lakásába vonult a tanító-sereg, kísérve a községi előjáróság és iskolaszék által. A fiókgyűlést elnöke, Eisler Mihály úr szép szavakkal tolmácsolta egyesületünknek az ősz kartárs iránt táplált érzelmeit s meleg hangon méltatta a tanügy terén szerzett érdemeit. Ezután átnyújtja neki a hivatalos távolléte miatt meg nem jelent Steinhach A. kir. tanácsos s tanfelügyelő úr ó nagysága üdvözölő levelét. Az egyleti elnök beszédét lelkes „éljen“ kiáltások követték. Most előlép a falu érdemes birója és rövid, de szivből jövő szavakkal ad kifejezést az egész község mélyen érzett hálajának, mellyel régi tanítója iránt viseltetik, átadván ennek a község ajánlókát, a hála csekély jelölül — egy ezüst kalamárist. A jó öreg mélyen megilletődve köszönte meg a fiókgyűlést részéről jött kitüntetés, valamint községének gyengéd figyelmét, mire a jubilisus zajos életésével az ünnepély véget ért.

Magát a gyűlést lefolyását tudósító tisztemhez képest lehető rövidséggel a következőkben adom:

1. Elnök a gyűlést megnyitván, az általa előterjesztett napirend változatlanul elfogadtatik.
2. Tudósítókul Hoffmann Mátyás nagy-beckereki közs. tanító úr és alulírott választattak meg.
3. Ertekezés „a test és szellem összhangzatos kiképezése“-ről. Baaden Károly n.-beckereki közs. igazgató-tanító úrtól. Előadó jeles szavakkal fejtetgi a testgyakorlat fontosságát a testi erők oszkerű fejlesztésére nézve, valamint annak jótékony hatását a szellem működésének élénkítésére. Kívánja, hogy e tantárgy népiszkoláinkban az eddigénél nagyobb figyelemmel részesítsessék, mivelhogy a nevelés és iskolázatlanság sikere a test és szellem harmonikus kiképezésétől függ. E szempontból kiindulva, a magas oktatásiügyi miniszterium által az elemi népiszkolák számára kiadott tantervben idevonatkozólag meghatározott heti óraszámot nem tartja elegetőnek a tornatanítás céljaira nézve, hanem hangsúlyozza a naponként rendszeres tornaoktatás szükségességét. Szólak e tárgyhoz még Kaufmann, Fischer és Viszkocsill kartárs urak is. A gyűlés előadó urnak nézetét magáévá tevén és neki érdekes s tanulmányos előadásáért jegyzőkönyvi köszönetet szavazván, Rédl úr indítványára határozatilag kimondta, hogy e tárgy szélesebb körben leendő megvitatása s határozathozatal végett a legközelebbi nagygyűlés napirendjébe való felvételre ajánlássék.

4. „Eszmecsere egy, a torontálmegyei viszonyoknak és érdekeknek megfelelő földrezi tankönyv szerkesztése tárgyában.“ — Eisler Mihály fiókgyűleti elnök úr elnökle alatt Bányai, Szilvássy, Rédl és Viszkocsill tagokból álló bizottság küldetett ki, megállapítani az irányelveket, körvonalozni meggyenk viszonyait, melyekre, ha majd a szóban levő tankönyv megírására a fiókgyűlést részéről pályázat nyíttatik, az illető pályázóknak munkáik szerkesztésénél tekintettel kell lenniük.

5. Felolvastatik a „Budapesti Hirlap“ f. évi május 2-án kelt 120. számában „Tanügyi nyomorúságok Torontálban“ cím alatt megjelent közlemény, melyben egy, a névtelenség köpenye alá rejtőzött egyén szerelt tanfelügyelőnek, ngos Steinhach Antal kir. tanácsos urat különösen, a torontáli tanítókat pedig egész általánosságban minden alapot nélkülöző, roszakaratu vádakkal illeti. Ezzel kapcsolatban felolvastatik továbbá a törökkanizsai társaság által, melyben a nagy-beckereki fiók-tanítóegylet értesíti, hogy ama könnyelműen szórt, borzasztó rágalmatok összeségükben több lap után visszautasította s felhívja egyesületünket hasonló eljárásra. A gyűlés tagjai méltó indignációval hallgatván végig a szóban forgó cikk tartalmát, ezl férfias nyíltsággal visszatörölni, egyhangulag elhatározták. A visszautasító válasz szerkesz-

tésével és annak szintén több lapba közlés végett leendő beküldésével elnök, Baaden, Bányai, Rédl és Szilvássy tagtárs urak bizattak meg. Ugyasított egyúttal e bizottság, az ügyet ügyvéddel megbeszélve — a torontálmegyei összes tanítókhöz felhívást intézni, hogy egy megindítandó sajtópörben egyesületünk-höz csatlakozzanak.

6. Szilvássy urnak határozati javaslata — a főgyűleti elnökválasztásnál követendő eljárásra vonatkozólag — elfogadtatik.

7. Rédl úr indítványa, hogy a „nagy-beckereki fiók-tanítóegylet“, mint ilyen, a megalakuló „Torontálmegyei magyar nyelvterjesztő és közművelődési egylet“-be alapító tagul belépjen, egyhangulag pártoltatik.

8. A délmagyarországi tanítók önszervezési egyletének kérdése a nagygyűlés tárgysorozatába leendő felvételre ajánlatni fog.

9. Szóba hozatik, hogy Puding trébsvelteri közs. tanítóknak az ottani községi iskolaszék elnökévé lett megválasztatását Torontálmegyei tek. közigazgatási bizottsága megsemmisítette. — Elnök úr megbízott, ngos Steinhach Antal kir. tanácsos s tanfelügyelő úrtól, mint a közig. bizottság tanügyi előadó-jától, felvilágosítást kérti aziránt, hogy e választás elvi szempontból avagy a választás körül netán elkövetett törvénytelenések miatt lett-e megsemmisítve.

10. A pénztárnoki számadás megvizsgálására egy 3 tagu bizottság kiküldetett.

11. A régi tisztikar újbol megválasztatik.

12. Az egyletbe pártoló tagokul Nakk katalinfalvi községi jegyző és Grandjean n.-beckereki vendégios urak beléptek.

13. Új rendes tagokul felvételtek: Horváth Károly, Hazinger Lajos t.-becsei, Steiner Péter csöszteleki és Schaffer Antal tordai tanítók.

Ezekután a gyűlés befejeztetvén, következett az együttes ebédelés, melyen mi tör.-beckeiek rajtuk kívül eső ok miatt nagy sajnálatunkra nem vehettünk részt. De azon reményben távoztunk el Klekről, hogy nem sokára alkalmunk leend e mulasztást helyre pótolni s kedves kartársaink körében néhány kellemes órát tölteni — Nagy-Kikindán. Addig is Isten velünk!

Hazinger Lajos,
t.-becsei közs. tanító.

Jegyzői nyugdíj és jegyzőségdek.

Köztudomású tény, hogy a jegyzők nyugdíj címén évente egy bizonyos összeget fizetnek, továbbá, hogy a községek is hozzájárulnak ezen nyugdíj fizetéséhez hozzájárulnak.

Ezen nyugdíj megalakítóinak e végett csak öszinte köszönetet nyilváníthatunk.

A torontálmegyei jegyzői egylet érdeme, hogy már 1880. évben életbe lépett a jegyzői nyugdíjalap, de ezen nyugdíj intézet alapszabályai most már hiányosak; hiányosak pedig azért, mert jegyzőségdekéről nem szólnak, ennél fogva szerény véleményünk szerint ezen alapszabályokat kellene átalakítani, a hol a jegyzőségdekéről is szó volna.

Erveink a következők:

Ha a község köteles jegyzőért nyugdíj alaphoz bizonyos összeggel hozzájárulni, miért nem volna épp oly köteles jegyzőségdekért is fizetni, hiszen mindkettő a községnek hivatalnok. Lévéni j. jegyzőségdek állomások, hogy az illető jegyzőségdek tén nem is vágyódik valamely kis falunak jegyzővé lenni; vagy oly eset is fordulhat elő, hogy egész életén át, jegyzőnek nem lesz megválasztva, hát ha szabad kérdeznünk, miért ne részesülhessen ezen jegyzőségdek vagy családja épp oly nyugdíjban mint jegyző, talán csak azért nem, mert az illető nem „wirklicher“ jegyző? Vagy ha p. o. husz évig jegyzőségdek volt és csak ekkor választatik meg valahol jegyzővé, miért fizessen ő öreg napjaiban néhány evre csak a nyugdíjat — a melyből aztán képtelen megélni — amikor az illető azt husz év alatt lassanként, könnyedén és észrevétlenül kifizethette volna, ha mint jegyzőségdek felvételik a jegyzői nyugdíj egyletbe.

Végre torontálmegyeinkben a jegyzőségdek száma eléggé nagy, s ha még ezek is a jegyzői nyugdíj egyletbe lépnének, a kik jobbra fiatal emberek s kik közel jóformán mindégik 25—30 évet fog fizetni, ez által csak a nyugdíjalap gyarapodna, s semmi esetre sem lenne kárára.

Szerény véleményünk szerint most a torontálmegyei jegyzői egylet feladata — mert mi a magunkét megtettük — ezen ajánlatot gyűlésében napirendre kitűzni és e felett határozni.

Azon tudatban, hogy igen sok jeles jegyző az egylet tagja, kecsesgett a szép reményben, miszerint a mi vágyunkat kielégítik s határozatilag nyugdíj tagokká elvállalnak.

N.-Kikindán, 1885. évi május hó 26-án.

Tolmács Lázár,
jegyzőségdek.

Magyarosodunk-e?

Mint torontálmegyei lakos — ki e megyének szellemi s anyagi előhaladásáért élék, halok — a legnagyobb fájdalommal olvastam a múlt napokban néhány fővárosi lapban azon súlyos vádat, mintha szeretett megyénkben a magyar állameszme és hazaszeretet nem vert volna elegendő erős gyökeret; mintha Torontálmegyében a különféle nemzetiségek — különösen

tanítók
kodó tá
S
megyei
szociál
államesz
dapesti
S
a várm
A
ezen v
vagy t
ily váro
D
a meg
intézői
Ez ellen
tiltakozt
Ter
fő és a
gy en
nagyok
many ha
nyget; e
Torontó
léptek
nem tel
Tor
rosz u
oly polg
ország
gek o
korukba
hogy a
jesen le
vénele
fogva l
vala; a
került
felcsig
kat: a z
eredme
Tor
zetisége
nak fre
nem leh
hetetlen
igen ts
s akkor
sérti m
nek To
dése, z
Cz
s néha
megyét
sem, la
épen az
rohan a
rontalm
de szes
Az
megyei
dása
detes
sék sze
czikkí
N
megsért
nagy tá
még az
a ki őt
ellepi, e
N
helyze
utazik,
mulató
szamita
a fuvár
mondj
épitett
az ide
legott
nyelve
ész pa
Tessek
tesz a
A
kollett
akkor
megyei
óriás m
vatva p
In
is, e n
száz év
zódés
dolhatta
elvannak
kat épít
van sze
gy szer
töber e
tanköte
M
a kisle
H
A
mozgalt
az egés
körül, e
veket m
telt min
egy vég
kocsik
sehol se
kapu k
jelleged
árusítók
effle n
inkább

...ba közlés
...Baaden,
...rak bizattak
...ottság, az
...a torontál-
...ást intézni,
...egyletünk-
...vasalata —
...tendő elj-
...
...a „nagy-
...nt ilyen, a
...gyarnyelv-
...-be ala-
...partoltatik.
...ők önség-
...nagyvülés
...antlatni fog.
...ing trübs-
...sőségi is-
...tásait To-
...tsága meg-
...talott, ngos
...anfűgyelő
...yi előadó-
...hogy e vá-
...a választás
...égek miatt
...megvizs-
...ldetett.
...választatik.
...okul Nakk
...ndjean n-
...k.
...tek: Hor-
...sei, Steiner
...ntal tordai
...én, követ-
...en mi tör-
...nyaj saj-
...De azon
...hogy nem-
...lást helye-
...en néhány
...dán. Addig
...Lajos,
...s. tanító.
...egyző-
...yzők nyug-
...sszeget fi-
...is népes-
...hez hozzá-
...k e végett
...atunk.
...let érdeme,
...t a jegyzői
...zet alapsza-
...alak pedig
...m szólnak,
...szerint ezen
...i, a hol a
...ért nyugdíj
...rulni, miért
...segédét is
...gnek hiva-
...állomások,
...nem is vá-
...zónvé lenni;
...hogy egész
...egválasztva,
...ne része-
...saladja épp
...csak azért
...jegyző?
...géd volt és
...jegyzővé,
...éhány évre
...azán kép-
...ő azt husz
...és szövet-
...egyzőségéd
...be.
...jegyzőse-
...még ezek
...ének, a kik
...l jóformán
...ni, ez által
...emmi esetre
...most a to-
...a — mert
...en ajánlatot
...e felett ha-
...sok jeles
...a szép re-
...el kielégítik
...állalnak.
...hó 26-án.
...Lázár,
...géd.
...?
...i e megvé-
...élek, halok
...tam a mult
...zon súlyos
...a magyar
...vert volna
...ntalmegyé-
...különösen

tanítók — még most is oly rideg, oly tartózkodó tagjai volnának a magyar hazának.

Sőt a fővárosi cikkek még tovább is megyen, s azt írja: „A néptanítók egy része szocialisták irányzatoknak hódol, s a magyar állameszme határozott ellensége.” (Budapesti Hirlap, 1885. május 2. 120. sz.)

Sulyos vad mind a tanítói karra, mind a vármegyére.

Az eisőhöz semmi közöm. A ki magát ezen vad által sújtva érzi, kötelessége az ellen vagy tiltakozni, vagy mindent elkövetni, hogy ily vádra alkalom ne adassék.

De a vad és megrovás magát a vármegyét, a megye szeretett és buzgó főispánját, összes intézőit, sőt a megye közönségét is illeti, sérti. Ez ellen pedig határozottan óvást emelünk és tiltakozunk?

Torontálmegye, mint ilyen, a megyének fő és altszékara, lelkeskedő papsága, a tanügyi emberei mindenkor és mindenhol a legnagyobb buzgalommal támogatják a magas kormány hazafias intencióit, a magyarosodás nemes ügyét; és megragadták minden alkalmat, hogy Torontálmegyében a magyarosodás lehető gyors léptekkel haladjon előre. — Amde csodat ember nem tehet.

Torontálmegye egy nagy kiterjedésű, s rozsz utakkal bíró vármegye; lakosaira nézve oly polyglot, minő alig van hozzá hasonló országban; a benne lakó különféle nemzetiségek oly szivóssággal ragaszkodnak gyermekeik felvételére ferde nemzetiségi elvekhez, hogy azon generációt megmagyarosítani teljesen lehetetlen; továbbá Torontálmegye fekvésénél, szomszédainál, s történelmi múltjánál fogva kulturális tekintetben nagyon elmaradott vala; tekintve az epen napjainkban felszínre került meg-meg újuló nemzeti igazságokat, felszágazott ábrándokat, s elérhetlen aspirációkat: az eddigi magyarosodási s népnevelési eredmények kielégítőnek mondhatók.

Torontálmegye szellemét — hol a nemzetiségeknek ősi fészke, s a nemzeti agitációknak foka van — egy varázsütésre átalakítani nem lehet. Ez a létező viszonyoknál fogva lehetetlen. Ezen viszonyokat kellett volna az igen tisztelt cikkekző urnak figyelembe vennie, s akkor pennája nem iri vala sértően, s nem sérti meg oly érzékenyen azon két férfút, kiknek Torontálmegye anyagi és szellemi fejlődése, gyors haladása köszönhető.

Cikkekző úr talán rövid másfél tized alatt s néhány ezer forinttal Torontálból Biharvármegyét formált volna? Soha! soha! még akkor sem, ha Steinbach Antal tanfelügyelő úr helyén épen cikkekző ülne. Rozs politikás az, ki fejével rohan a falnak, s ajtótól dől a szobába. Torontálmegye tanfelügyelője nemcsak pedagógus, de szász szemű politikus is kell hogy legyen.

Az adott helyi s anyagi viszonyoknál fogva megyének népnevelése és magyarosodása nemcsak kielégítő de örvendetes és meglepő s. Facta loquuntur. Tessék szét nézni a megyében, s meg fog róla cikkekző győződni.

Nincs könnyebb, mint valakit újszágban megsérteni, pellengére tenni, ehhez nem kell nagy talentum; és sok esetben a megsértetettnek még az vigasza sincs, hogy tudná, ösmerné, a ki őt banlja, mert a néveltség gyanus fatyola ellepi, elfedi az írt.

Nézzé csak, kedves cikkekző, mily szép helyzete van egy tanfelügyelőnek. — Ha sokat utazik, azt mondják, a falura jár a papokhoz mulatni, enni, inni, s nagy fuvaralattalnyi föl-számítani; ha nem megy, azt írják: hova teszi a fuvaralattányt? ha sok iskolát épített, azt mondják: pazarolja az állampénzt; ha nem épített, azt írják: nem tesz semmit; ha szorítja az idegen nyelvű tanítókat a magyarnyelvre, legott kiáltják: baszaszarnok, elfojja az idegen nyelveket; ha úgy tesz, a mint helyzet s józan ész parancsolja, azt írják: nem magyarosodunk! Tessék most elgázodni! Ha tesz, boj, ha nem tesz az is baj!

A fenti okokat s e kényes helyzetet kellett volna cikkekző urnak megfontolnia, s akkor bizonyára nem sérti vala úgy meg megyének fardadhatlan tanfelügyelőjét; ki egy óriás megyének százados mulasztásait van hivatalva pótolni, a mi nem két-három évi munka.

Ime szerény községünkben, Kisoroszon is, e hó 25-én tanfelügyelő úr ő nagysága száz éves mulasztást és hiányt pótolni ki. Szerződéses viszonyainknál fogva őseink nem is gondolhattak iskolaépítésre; unokáik pedig annyira elvannak szegényedve, hogy képtelenek iskolákat építeni. És e nagy bajon immár segítve van szeretett tanfelügyelőnk lángbuzgalma s ügyesretele által, ki államségely mellett október elejére négy osztályt fog felállítani tankötele gyermekeink számára.

Mivé törpülnek az ily nagy tettek mellett a kislelkű vadaskodások?

Ambrus József,
plébános.

Hugo Viktor temetése.

A május 31-iki éj Párisban leírhatlanul mozgalmas volt. Az az óriási tolongás, mely az egész napon át folyt az Arc de Triomphe körül, esti kilenc órákig még nagyobb mérvet öltött s nem sokára teljes leheltenéssé tett minden közlekedést. A Champ Elyséest egy végtelen emberár borította. Az összes bérkocsik le voltak foglalva s a boulevardokon sehol sem lehetett kocsit kapni. Maga a diadal- kapu környéke mindinkább egy óriási vásár jellegű öltötte. A fénypép- és emlékérem-el- árusítókhoz csakhamar az étel-italárusok s más efflele üzrekek végtelen tömege járult s minél inkább előrehaladt az éj, annál borzasztóbbá

vált a tolongás. Ajtálósságról szó sem lehetett többé s csak a ravatal közelében tudták némileg a gyászszertartás jellegét megővni.

A szomszédos utcákban a tömeg énekelt kezdett, még pedig néha nagyon kétes dalokat. Az egész éj folyamán számtalan részeg ember, ordító tömegek vonultak át az utcákon. Az emberek egész tömegesen a Champs Elysées pázsitján és padjain aludtak át az éjszakát. Az Arc de Triomphe kivilágítását kevesen láthatták, mert óriási porfelhő takart el mindent. Roger gróf kertjét az elysései mezőn éjjel egy csoport részeg ember megröghanta, a kertet szétrombolta és az ablakokat beverte. Csak az előhívott rendőröseknek sikerült a tömeget szétugrasztani.

Junius 1-én: Reggeli hét órák szüntették meg a ravatal előtti elvonulást s tüzték ki a zöld tüzeket feketével bevont lámpákban. Erre azonnal huszonnégy vértés katona fáklyával kezében foglalt állást a ravatal körül. A gyászünnepegyéből csakis a diadalív közvetlen közelében lehet látni valamit. Hét óra óta az egész városban roppant nagy a mozgalom. Folyton csapatok vonulnak át az utcákon; képviselők s más előkelő egyéniségek láthatók mindenütt. Mindenki siet előre megjelölt helyet a menetben elfoglalni vagy a kibérelt helyekre jutni vagy pedig valahol helyet szerezni.

8 órák: A tömeg a Champs Elysées beláthatatlan. Az összes utcákat, hol a gyászmenet elvonul, óriási embertömeg lepte el. A gázlámpák fátlyál vannak bevonva, de a magánházak közül kevés van földszíve.

11 órák: Felzengenykor kezdtek a különböző egyleti küldöttségek feketével bevont zászlaikkal megjelenni. Mindnyájan koszorút hoztak, melyek némelyikének átmerője három méter. A tömeg meglehetősen élénk hangulatban van. Azon utakon, hol a szociálisták elhelyezkedtek, különösen sok ember áll, mindenki magával hozta reggelijét s az utcán költi el, hogy az érdekes színtájakot végig nézze. A rue Brusselben, hol az anarchisták gyűlőhelye van, valami husz ember piros szalaggal és karkötővel jelenik meg. A vörös zászló még nem mutatkozik. Az összes hatóságok és résztvevők, kiknek joguk van a diadalív környezetéhez jönni, már a helyszínre értek.

10¹/₂ órák: A diadalív mellől: A látvány impozáns benyomást tesz. Grévy köztársasági elnök nem jött el s az ünnepegyét a Pantheon-téri polgármesteri hivatal egyik ablakából fogja végig nézni.

10³/₄ órák: Éppen most kezdődött a gyászszertartás. Több száz lönyi kar a Hugo Viktor emlékezetre irt gyászhimnusz éneklél.

11¹/₂ órák: A himnusz éneklése után hat beszéd tartatott. Ezek befejeztével éppen most emelik le a koporsót a ravatalról, hogy a szegények egészen egyszerű halottas kocsijára tegyék. Saussier tábornok, Páris kormányzója, láthaton volt jelen. Mikor a tömeg meglátta, lelkesen eljenezni kezdte a hadsereget.

12 órák: Kevéssel fél tizenkét óra után indult meg a gyászmenet. A szemfedel szelelt Augier Emil, a képviselőház és a szenátus elnökei, a belügyminiszter s Páris község-tanácsának elnöke vittek. A halottas kocsit előtt tizenegy gyönyörű, virággal megrakott kocsit haladt; az egyiket négy diszbe öltözött szolgáló és két arab kísérte.

A Porte Maillot közelében tizenegy órák- kor a rendőrség kilenc vörös zászlót foglalt le; vivők nem fejtették ki ellenállást. Tíz óra tájban a diadalívnél is elfogtak egy embert, a ki a vörös zászlót lobogtatta.

Esti 6 órák: A gyászmenet két óra felé ért a Pantheonhoz. Azon utcákon, hol a menet átvonult, a tömeg mindenütt meghatott-ságának és tiszteletének adott kifejezést s számtalan koszorút nyújtott át. Anarchista tüntetések ugyan nem fordultak elő, de igen sokféle más incidens. Így a Boulevard St. Michelen egy állvány összeomlott s tíz egyén megsérült. A Pantheonnál, míg a gyászmenet elvonult, tizenegy beszéd tartatott.

A hivatalos gyászünnepegy délután négy órákig véget ért, de a résztvevők elvonulása 5¹/₄-ig tartott.

HIRHARANG.

* **Pozsony** városa ödvözölő sürgönyt küldött Trefort miniszternek, az akadémia elnökévé történt megválasztása alkalmából.

* **Petőfi-emlék.** A segesvári Petőfi-emlék fővárosi bizottsága dr. Török Aurél egyetemi tanár elnöklele alatt megalakult. A szervező bizottság huszonegy tagból áll s országos gyűjtést fog megindítani. Első sorban a segesvári csatamező felásását s az összegyűjtött honvéd-csontok, különösen pedig Petőfi maradványainak egy díszes kápolnában való elhelyezését eszközlik. A csataterén pedig emléket állíttatnak Petőfinek.

* **Közgyűlés.** Miután a mult vasárnap azaz május hó 31-ére hirdettet dalárdaközgyűlés a tagok részvételére miatt feloszlott, ezennel felkérem a „nagy-beckerek” dalárda* működő és pártoló tagjait, hogy szombaton f. évi hó 6-án este 7 órák a köz-ségi iskola dísztermében minél nagyobb számban megjelenjenek, hogy a közgyűlést ezuttal megtarthassuk. — Az elnökség.

* **Dlákmaajális.** A hagyományos leg-elegansabb májálisnak kedveznek az istenek, különben aligha lett volna egész napon és éjszaka- nán át oly szép idő. De másért is kedveznek neki az istenek. Ezen a májálison látjuk mindig egyesítve az új nemzedéket, s a ki megnézte azt a sok szép fiatal leányt meg fess gyereket,

az nyugodtan elmondhatta, hogy: hazánk jövője biztos. A májális reggel vette kezdetét, amikor az ifjúság zeneszó mellett kivonult az erdőbe s ott elmulatta a délelőt. Délben a szokásos társas ebéd volt s délután 4 órák kezdődött a tulajdonképi mulatság: a táncz. A fatalság legnagyobb része nem régen gyakorolta magát e nemes művészetben, neki fogott bátran, s nem is hagyta abba csak néhány percig mikor ama nap fénypontját látta eljönni, mikor az egész közönség le-szaladt a Bega kies partjára nézni a csodat. Mi fénylik oly szépen a Bega vizén? Nem ragyogó csillag, sem az ezüstszínű hold, hanem Kapczy regatta-kapitány vörös frakkja az, kinek ura ott áll a csónakban, minthacsak Loosd buszke ormairól tekintene le a völgybe dús reppetermésére; de kit hozott magával? A termetes árbocozot Botka Bélat, kinek férfias szépsége teszi a legnagyobb hatást; mintha csak a „Niniche”-beli szép özsmestert lát-nám, kibe beleszeret valamennyi női furdő-vendég. Aranytollu Karattur Arhur ur is ott van s kiszállnak utána mind mind a derék regattisták. — A kedélyek ismét csilla-podnak, miután az atleták fáradt tes-teiket pihentetik, a táncz folytatódik s alkalmunk van megnézni azt a sok szép fiatal leányt. Elmondanám nevé minden egyes rő-zséának, mely a gyönyörű koszorut alkotja, elmondanám ki volt a legszebb — de nem merem, választanék a hölgyek maguk Pá-rist, az aztán adja oda annak a szépség almáját, ki legjobban tetszik neki. Nohem mind tetszettek! A májális második fénypontját a tüzijáték képezte. Fénypont volt valóban, mert itt-ott látunk egy rakétát fényleni s mert egész speciális jellegű is volt: ezuttal ugyanis többet hallottunk a tüzijátékból s keve-sebbet látunk; de még egy harmadik valamit is észreztünk az a tüzijáték: az a szegény pandur, akit kezén nyomorekka tettek, az bizonyára érzi is a tüzijátékot. Határozottan s öt évi pontját képezte a májálisnak a restau-ráció. Azzal nem volt megelégedve senki, dacára annak, hogy a borok elnevezésében és keresztelésében s a sör töltésében bánu-latos virtuozitást fejtett ki a vállalkozó kors-máros. Budai borra valóban rettentő példája a boroknak s bátran ajánlhatom, hir-desse iszákosság elleni szernek. — Nemcsak a méltányosság, a valódi elismerés illeti a derék rendezőseget. A májális tere gyönyörűen volt dekorálva, s ha az oszlo-pokról egyik másik gerde-de-dame el is vitte a fehér fészték, szolgáljon a diákoknak me-gnyugvásul az általános elismerés, mellyel az elegans nagyszámu közönség, közte Tallian Béla alispán és neje ő nagyságai, adózott az áldozatkész, figyelmes ifjúságnak, mely figyel-mességet azonban korántsem a meghívónál kifejtett tapintatosságra értsék.

* **Semsey Andor,** a tudományos és jótékony intézetek buzgó pártfogója, az ál-lathert új bejárója építési költségeihez 1000 forintot ajánlkozott.

* **Bismarck hg. alapítványa.** A Norddeutsche Allg. Ztg., a kancellár lapja jelenti: Már kevéssel ezelőtt említettük, hogy a birodalmi kancellár a születésnapja alkalmával gyűjtött összegekből a tanítójelöltek részére alapítványt fog tenni. Az utóbbi években oly sokan lépnek a filológiai pá-lyára, hogy nem volna tanácsos alapítványok által még inkább eleszteni a kedvet az ifjúságban, hogy a filológúra készüljön; a bi-rodalmi kancellár azért elhatározta, hogy a kérdéses alapítványokból csak azok része-süljenek segélyben, kik már bevezégték ta-nulmányaik, de nem tudnak oly állást kapni, mellyől megélhetnének. Valószínű, hogy az állással bíró tanítók is segélyez-tetni fognak, hogy gyermekeiket kellő ne-velésben részesíthessék. A vaskancellár, miután kiváló szakférfiakkal tanácskozott, újabbán is kérdést intézett a szövetségi kormányokhoz, vajjon terve megfelelő-e a viszonyoknak. Csak egy oldalról nyilvánult az az óhaj, hogy olyanok is részesíthessenek segélyezésben, a kik különös tehetséget mutatnak a tanítói pályára. A többi szakférfi egyhangulag azt a véleményt hangoztatta, hogy csak ama jelölteket kell segélyezni, a kik az államvizsgát letették. S e segélyezés részben a további kiképezetésre volna for-dítandó. A filológusoknak uti költséget kel-lene adni, hogy külföldön tehessenek tanul-mányokat.

* **Szász-Régenben** a szabadelvű párt ifj. gr. Teleki Domokost, Veszprémben pedig Bezerédj Viktort léptetik fel képviselő-jelöltül.

* **Hódmező-Vásárhely** hamis tiz-forintos jegyek voltak forgalomban, melyek Hatvani Péter kiskereskedő közvetítésével ju-tottak oda; Hatvani a külfölddel állt összeköt-tetésben.

* **Kassán** jelentkezett a törvényszék-nél Szilcz Gyula ügyvéd, ki két évvel ezelőtt 16,000 frtsikkasztása után Amerikába szökött.

* **Komáromban** június 1-iki éjjel egy katonatiszt lakásáról ellopták a kincs-tári pénztárt 1800 frttal. A tettesnek semmi nyoma sincs.

* **Rövid hírek.** „Vasuti Hirlap” czimvel Palesco Ottmár és ifj. Berkovits Gábor, a vasutak támogatása mellett szak-lapot indítanak meg. — Kegyelmet kapott dr. Rosenberg Gyula, ügyvéd, ki párbajban megölte gróf Batthyány Istvánt s a rá mért egy évi fogházból egy negyedévet ki is töltött, néhány nap előtt bocsátották szabadon. — A festészeti mesteriskola tanítványai közül Trefort miniszter Kardos Gyulát Bécsbe, Székely Gyulát Drezdába küldte, hiras festők képeinek lemásolása végett. — Az antisemita

képviselők közül heten nyilatkozatot adtak ki, hogy ők fenntartják az antisemita pártot és klubot; az aláírók Onody, b. Andreaszky, Nendtvich, Szalay Károly, Simonyi, Veres és Margitay.

* **A tiszai-eszlári zsinagóga fel-építésére** a vallás- és közoktatásügyi miniszterium — mint a „Jüd. Pester Zeitung” közli — az országos izraelita iroda felter-jesztése folytán 500 frtot utalványozott és utasította a nyiregházi adóhivatalt, a nevezett összeget Lichtmann Jakabnak, mint a tiszai-eszlári templom felépítésére alakult bizottság elnökének kiszolgáltatni. A fent-nevezett lap ugyane czélra 1100 forintot gyűjtött olvasói közt. (Trefort miniszter ta-valy ugyan e czélra 200 frtot utalványozott.)

KÖZGAZDASÁG.

Magyar-francia biztosító r. társaság. Az 1884-ik évre kiadott üzleti jelentésből örömmel győződnünk meg, hogy ez intézet műveletei ez év folyamában kedvező sikerrel jártak s hogy az intézet üzletkőre az intézet emelkedésével lépést írtva jelentékenyen terjeszkedett. A társaság tevékenysége összes aigában nevezetes ha-ladást tett és egészen egy, mit az egyes üzletágakban kielégítő sőt részben kitűnő eredményeket mutathat fel, díjtartalékai ismét jelentékenyen növekedtek és kár-tartalékai bő javadalmazásban részesültek.

Az elemi- illetve a tűz-, szállítvány és jégáigban a bruttó-bevétel 7,091,827 frt 04 kr. rugott, (az előző év 6,371,161 frt 62 kr. bevétel ellenében), vagyis 720,666 frt 42 krral több mint tavaly. Az életbiztosítás az 1884. év végével 8859 db kötvénnyel 17,888,263 frt 12 kr. tőke és járadék biztosítási állagot mutat fel. A társaság 1884. december 31-én az elemi biztosító ágazatokon 1,168,852 frt 17 kr., az életbiztosítási ágazatban 1,084,020 frt 24 kr. együtt 2,252,872 frt 41 kr tevő minden megterheléstől ment díjtartalékok és 1,311,976 frt 27 kr. agiórtólyam különbözet-, nyereség-éskülönleges tartalékok felett rendelkezik. Ezenlőfgva a mult évrhez viszonyítva az összes tartalékok 780,800 frt 53 krral szaporodtak.

A társasági alaptelékek 5,274,469 frt 80 krról 6,164,791 frt 03 krra tehát 890,321 frt 23 krt tevő tekin-télyes összeggel emelkedtek. Az 1883-iki mérleg 636,876 frt 31 kr tiszta nyereséget mutat ki. A jelentésben foglalt adatok hű és kedvező képet nyújtanak a társa-ság üzleti és pénzügyi helyzetéről. A társaság 5 évi fennállása óta 26,982,924 frt 79 kr. díjakat vételezett be és kárkört 18,384,030 frt 59 krt tevő tekintélyes összeget fizetett ki; ezen felül 4,357,567 frt 90 krt helyzetett vissza különböző tartalékokba.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

A „Képes Családi Lapok” 36. száma kö-vetkező tartalommal jelent meg: „Esküvő előtt.” (Elbeszélés folytatása) Szépfaludi O. Ferenczről. — „Dal egy kis bubáról” (Költemény.) Rabó Antaltól. — „Az első magyar színészaraja.” (Korrajz vége.) Szaak Lujzától. — „Berzsenyi hagyatékából.” (Ismeretlen költemények.) Noszlopy Tivadartól. — „Első klieenem.” (Elbeszélés.) Dombay Hugótól. — „Vadlud.” (Elbeszélés folytatása.) Erdélyi Gyulától. — „Az országos kiállítás-ról.” (VII. Az osztrák vendégek. VIII. Budapest pa-villonja. IX. Jub- és szavasmarha-kiállítás.) Tihánytól. — „A két fogoly.” (Elbeszélés vége.) Heysé Pál után dr. Boros Gábertől. — Képmagyarázatok. Mindenféle.

Képeink: „Győzelem előtt.” — „Győzelem után.” — „A galambok etetése.” — „A Balaton partján.” — „Hugo Victor.”

Melléklet: Az „Egy magyar testőr” (eredeti történelmi regény Sziklay Jánostól.) 145—160 oldala.

A boríték on: „Heti napár.” — Sakk-talány. — „Számeljvén.” — „Talányok megfejtése.” — „Meg-fejtők névsora.” — „Jutalmak.” — „Hymen.” — „Gyász-rovat.” — „A szerkesztő postája.” — „Hirdetések.”

Előfizetheti: Mészner Vilmosnál, Budapest IV. ker. papnövelde utca 8. sz. Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Felelős szerkesztő: Lauka Gusztáv.

VASUTÜGY.

(Szab. osztrák-magyar államvasu-társaság.) Folyó évi június hó 1-én az esztergom-nána-csatai másodrendű vasu-tonal a közforgalomnak átadtatik.

Ezen vasutvonali állomásai és pedig Köhid-Gyarmat, Bény és Csata a személy-, podgyász-, gyors- és korlátlan teher-áru-forgalom számára, élő állatok fel-és leadását is beleértve, Kéménd meg-állóhely ellenben csak a személy-, pod-gyász-, gyors és teli kocsirakományu teherforgalom számára nyitnának meg.

Személyek és podgyász, valamint járművek és élő állatok szállítása a szab. osztrák-magyar államvasut társa-ságnak 1876. évi november hó 1-je óta érvényes díjszabási határozmányai és általános díjszabásaihoz megjelent XI, XXI. pótlék alapján történik, gyors- és teher-áruk, élő állatok, hintók és hullák ellen-ben a szab. osztrák-magyar államvasut társaságnak 1882. évi február hó 1-je óta érvényben lévő árudíjszabása II. ré-szének 2. füzetéhez megjelent X. pótlék alapján szállíttatnak; utóbbiak azonban a gyors- és teheráruk szállítására nézve érvényes 1883. évi szeptember hó 1-én I-ső rész czim alatt megjelent díjszabási határozományok értelmében.

H I R D E T É S E K.

1202. sz. tkvi 1885.

(235—1.1)

Árverési hirdetmény.

A módosi kir. járásbíró mint telek-könyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Vaszuloits Pál végrehajtónak, Gyurgyev Szosza végrehajtást szenvedett elleni 61 frt 56 kr. tőke, ennek 1880. évi aug. hó 4-ső napjától számított 6% kamatai, 79 forint 43 kr. eddigi és 9 forint 50 krban ezennel megállapított árverés kérését költség iránti végrehajtási ügyében a módosi kir. bíróság területéhez tartozó Szóka község 33. számú tjkvben A. I. a. felvett 28. öi. sz. beltelkes házból és 474., 543. (609., 610.) és 695. hr. sz. egész urb. telek felől végrehajtást szenvedett megillető két hatodrésnyi jutaléknak 704 frt 50 kr. becsárban, valamint 7. a. felvett 387. hr. sz. szőlőkertből ugyan-csak két hatodrésnyi jutaléknak 11 forint becsárban való nyilvános elárverezése ezen-nel elrendeltetik és annak foganatosítására a határidő 1885. évi június hó 27. nap-jának, d. e. 10 órájára, Szóka község-háza-nak hivatalos helyiségében kitűzetik.

1. Kikiáltási ár a fentebb kített becsár, a melyen alul is az árverésre kitűzött bir-tokok eladatni fognak.

2. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át, vagyis 70 frt és 1 frtot az árverés megkezdése előtt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirtan a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-

pénznek előleges elhelyezéséről kiállított szá-balszerű elismervényt átszolgáltatni.
Kir. járásbíró mint tkönyvi hatóság
Módoson, 1885. évi ápril hó 10-én.

11.076. sz

(222—3.2)

Hirdetmény.

Torontálmegye alispánja az 1885. évi május hó 13-án kelt 11.076. sz. rendeletével a Margitca község melletti Berzava hid újból építését 8168 frt 38 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fent említett munkát foganatosítá-sának biztosítása céljából az 1885-ik évi június hó 15. napjának, d. e. 10 órájára, a Torontálmegyei alispáni hivatal helyisé-gében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhívának, hogy a fentebbi munkát végrehajtásának elvál-lalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számított, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi kerek számban 409 forintnyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a ki-tűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hiva-talhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a megyei m. kir. államiépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponta megte-kinthetők.

Kelt N.-Beeskereken, 1885. május 18.

Torontálmegye alispánja.

4248. sz. 1885.

(221—2.2)

Árlejtési hirdetmény.

Alólirott kir. jószágigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a nagy-beckerekai róm. kath. templom s tartozékai helyreállítása 2653 frt 26 kr. kikiáltási ár mellett nyilvános árlejtés útján a n.-becs-kereki kincstári uradalom ispánsági irodában 1885. évi június 3-án, delelőtti 10 órakor át fog adatni a legkevesebbet ígérkezővállalko-

zónak. Az árlejtésben részt venni szándékozók 10% bánatpénzzel ellátva ezennel meghi-vatnak. Szabályszerűen kiállított, kellő bánat-pénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatok a szóbeli árverés előtt elfogadhatnak.

Az árlejtési feltételek a kincstári ispán-sági irodában a hivatalos órák alatt bete-kinthetők. Szegeden, 1885. május hó 20-án.

Marschan,

kir. tanácsos, jószágigazgató.

1885

KIÁLLÍTÁS

MEGHÍVÁS.

A FOLYÓ ÉVI ORSZÁGOS KIÁLLÍTÁS ALKALMÁBÓL

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

V. YACZI KÜRT 80. BUDAPESTEN és VACZI KÜRT 68.

SAJÁT, KÜLÖN É CÉLZÉRA ÉPÍTETT HULLYÉGEZEDEN. EGY ZENDEIVEL DUSÁN ELLÁTOTT

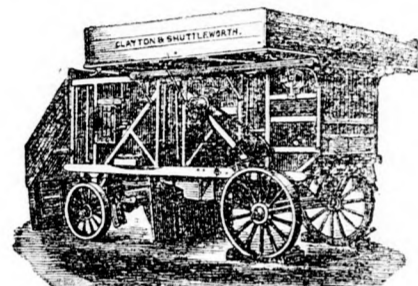
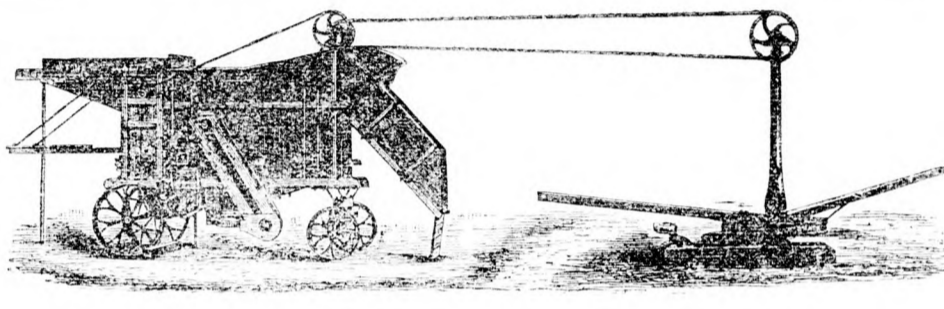
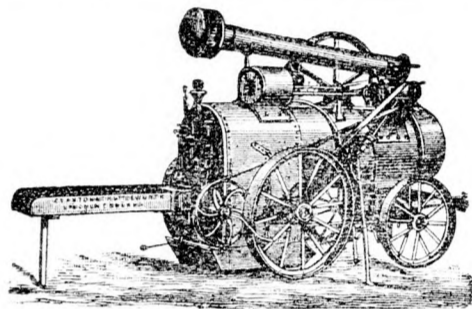
GAZDASÁGI GÉP-KIÁLLÍTÁST

RENDEZETT BE.

melynek számos meglekinté-sére az érdeklődők tisztelettel meg-hívotnak.

1885

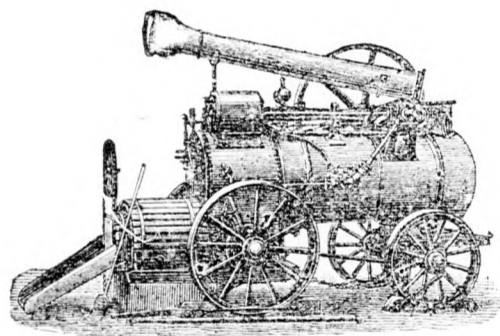
KIÁLLÍTÁS

DAUN GYULA,

NAGY-BECKSKEREKEN.

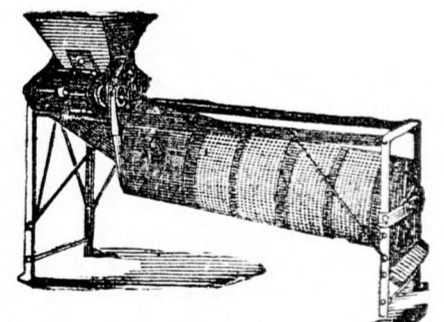
(230—8.1)

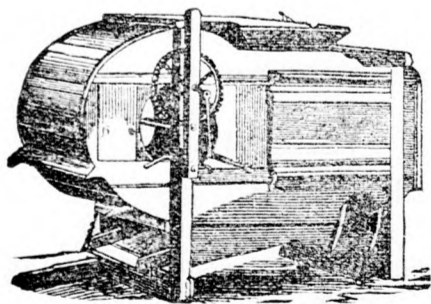
JÁRGÁNYOS CSÉPLŐGÉPEK,

trieur, rosta s a t. gazdasági gépek,

valamint a világhírű

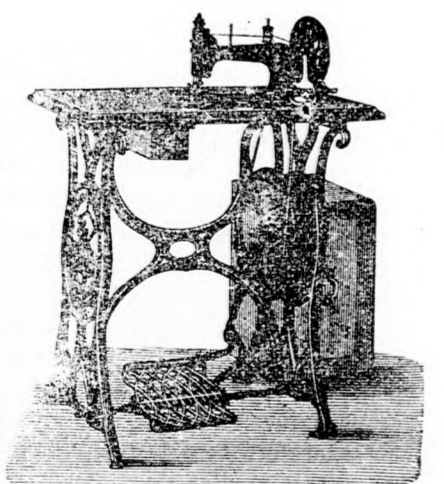
Clayton és Shuttleworth-féle gőzcséplőgépek, szalma-, fa- és szén-fűtésre,

továbbá gépi szükségletek, nevezetesen:

oliva-gépolaj, angolgépszijj, mézga-tömlő, gőzfeszítmutató óra s a t.

a legjutányosabb árak mellett kaphatók

DAUN GYULA, vas- és gépkereskedőnél

NAGY-BECKSKEREKEN,

mint CLAYTON és SHUTTLEWORTH-féle gépgyár képviselőnél.

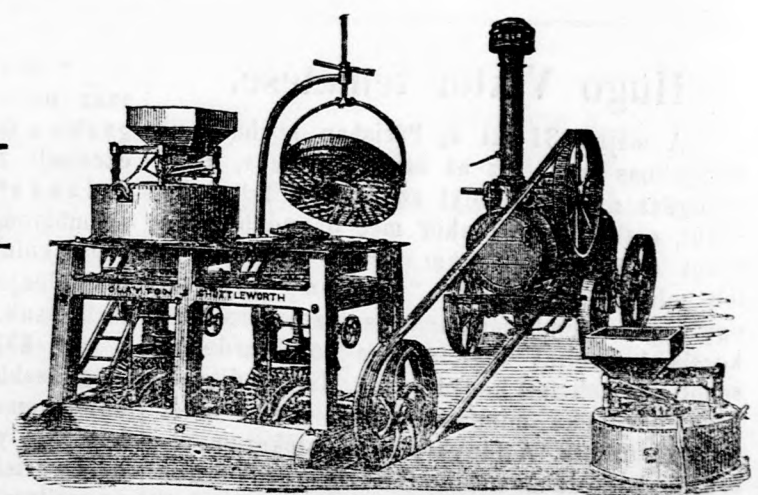
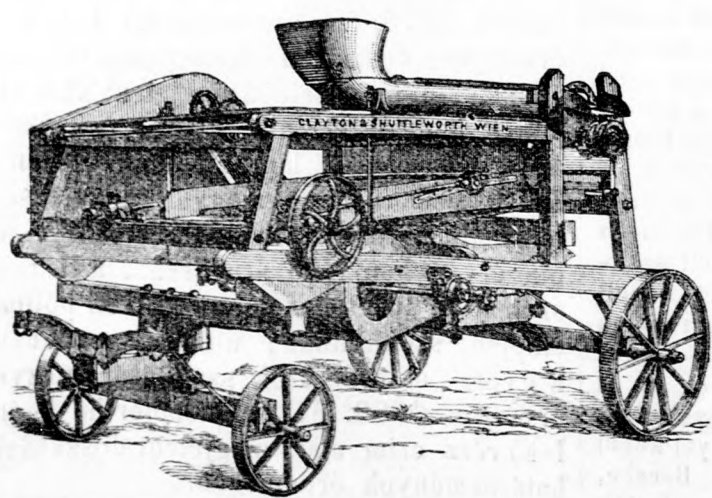
A legjobb gyártmányu, mindennemű

VARRÓGÉPEK

raktáron tartatnak

35 forinttól feljebb,

JÓTÁLLÁS MELLETT!

740. sz. közg. ex

Árlejtés

A Franyova tanítói laknak f. a f. évi június hó kadályoknál fog ujabbi árlejtés 20-án reggeli 2-án kitűzetik. Kelt Franyo

Tolmács,

jegyző.

4726. sz. 1885.

Árverés

A nmeltőség riumnak f. évi u kelt magas rendl e kir. államkinc Kubin község ha postaföld a törv tartásával Pancso helyiségében fog nappján d. e. 10 árverésen örök ár 7628 frt. réshez oly meg az árverezni ke 10%-át bánatp kezebe letenni. előtt 50 kros bé ellátott zárt íras nak, melyekben az árverési felté telek egy a sz nál, valamint a hivatalos órák Utóajánlat Szegeden.

M. kir. álla

3129. sz. 1885.

Árverési h

A n.-becs mint tkönyvi ü ösality Paja, fra Lzv. Nesity Ve néhai Nesity V mekek t. és Sztanisavlyev képviselt kk. S tarrasi és Nes mellenczei lak elleni 50 frt p rehajtási ügy (a tör.-becse Franyova közs sz. tjkvben A sz. a. foglalt 694 frtban ez árbán elrendel jelölt ingatta napján, d. e. házánál megta megállapított fog.

Árverezni gatlank bec 40 krt készp LX. törv. cz. 4 számított és a 1-én, 3333. sz. rendelet 8. §-a papirban a ki az 1881. évi a bánatpénzn zéséről kiállt átszolgáltatni. Kelt a n tkvi osztályá tartott üléséb

1642. sz. kipi

A lemont szerb-bókai utján eszköz évi Julius Szerb-Bóka Jelen áll javadalmezás o. ért. 150 fo buza, 30 p. s, 4 öl kem mázsa szena 16 font mill czozási, 80 í irodai szerek álltány, — zásoknál 6 borjas tén malaczainak tésnek vétel a község-ház ügyekben ha pedig — ma szabályrende A pályá évi 18. t. cz évi 1. t. cz relve — a v benyújtandó Kelt M

Árverési hirdetés.

A módosi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Barbulovits János és Barbulovits, férj. Csuresin Szultana végrehajlatónak, Bogoszvayevs Lyubomir, fehértemplomi lakos végrehajlatást szenvedett 64 frt 80 kr. perbeli, 60 frt 62 kr. eddigi és 10 forint 50 krban ezennel megállapított árverés kérésű költség iránti végrehajlati ügyében a módosi kir. bíróság területéhez tartozó, Szerb-Bóka község 861. sz. tkvben A. I. a. felvett 45. öi. sz. beltelkes egész háznak, ideértve a tulajdonostársak jutalékát is 31 frt 20 kr. becsárban, — továbbá a szerb-bókai 38. sz. tkvben A. I. a. felvett 447. hr. sz. egész pótkertnek, ideértve a tulajdonostársak jutalékát is 60 frt becsárban, — a szerb-bókai 10. sz. tkvben A. I. a. felvett 13. öi. sz. beltelkes házból és 558. hr. sz. pótkertből Bogoszvayev Lyubomir, illetve ennek tkvi jogutódja Bruckner Ignácot $\frac{1}{6}$ részben megillető jutaléknak 286 frt becsárban, — a horvát-bókai 234. sz. tkvben A. I. a. felvett 1840. és 1842. hr. sz. ingatlanokból Bogoszvayev Lyubomir végrehajlati útján megillető $\frac{1}{6}$ résznyi jutaléknak 123 forint becsárban, — valamint a horvát-bókai 625. sz. tkvben A. I. a. felvett 1843-b. hr. sz. ingatlanok egészen, ideértve a tulajdonostársak jutalékát is 186 frt becsárban való nyilvános elárverezése ezennel elrendeltetik és annak foganatosítására a határidő 1885. június 30. napjának, d. e. 10 órájára, ezen telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségébe kitűzetik.

1. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, a melyen alul is az árverésre kitűzött birtokok eladatni fognak.

2. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át az árverés megkezdése előtt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi minsteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek

előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Módosi kir. járásbírósa mint tkönyvi hatósága 1885. évi márczius hó 26. napján.

162. sz. b. v. 1885. (227-1.1)

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törv. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a török-becsei ttes kir. járásbírósa 1158. számú végzése által, Franyova-tör.-becsei takaré- és előlegszövetkezet mint végrehajtó javára, Petrovits Sándor és társai, kumáni lakosok ellen 550 frt tőke, ennek 1885. évi márcz. hó 6. napjától számítandó 6% kamatai s eddig összesen 91 forint 75 kr. perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajlati alkalmával bíróság foglalt és 1213 forintba becsült lovak, szarvasmarha, sertések, kocsik és birkából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 1205. p. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis a kumáni község-házánál leendő eszközzésére 1885. évi június hó 12-ik napján, d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárban alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt T.-Becsen, 1885. évi május hó 15.

Rankovits István,
kir. bír. végrehajtó.

1203. sz. tkvi 1885. (236-1.1)

Árverési hirdetés.

A módosi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Sztójceev Popovits Dragina végrehajlatónak, Gyurgyev Milan végrehajlatást szenvedett elleni 67 frt tőke, ennek 1880. évi szept. hó 2-től járó 6% kamata és 111 forint tőke, ennek 1879. szept. hó 1. napjától számítandó 8% kamatai, 82 frt 09 kr. eddigi és 9 forint

ezennel megállapított árverés kérésű költség iránti végrehajlati ügyében a módosi kir. bíróság területéhez tartozó, Szóka község 57. sz. tkvben A. I. 2-5. sorsz. a. felvett fél urb. telek egy nyolczadrészének 361 frt becsárban, — továbbá A. II. 1-4. sorsz. a. felvett egy negyed urb. telek egy nyolczadrészének 129 frt becsárban, — valamint A. 7. alatt felvett 442. hr. sz. szőlőkertnek egészen, ideértve tehát a végrehajlat alatt nem álló tulajdonostársak jutalékait is 152 forint becsárban való nyilvános elárverezése ezennel elrendeltetik és annak foganatosítására a határidő 1885. évi július hó 10. napjának, d. e. 10 órájára, Szóka község-házának hivatalos helyiségében kitűzetik.

1. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, a melyen alul is az árverésre kitűzött ingatlanok eladatni fognak.

2. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%, vagyis 36 frt, 13 frt és 15 frtot az árverés megkezdése előtt készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi minsteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa mint tkönyvi hatóság Módoson 1885. évi ápril hó 10-én.

171. és 221. sz. b. v. 1885. (226-1.1)

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törv. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a ttes török-becsei kir. bíróság 1167. és 1242. sz. végzése által a Franyova-tör.-becsei takaré- és előlegszövetkezet mint végrehajtó javára, Kumarity Józsa és társai, kumáni lakosok ellen 180 és 110 frt tőke, ennek 1885. évi márcz. és ápril hó 3. és 17. napjától számítandó 6% kamatai s eddig összesen 111 frt 43 kr. perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajlati alkalmával bíróság le- és felul-foglalt és 400 frtra becsült lovak, tehének, sertések és kocsikból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1295. és 1576. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis a kumáni község-házánál leendő eszközzésére 1885. évi június 12. napján, d. e. 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. LX. t. cz. 107. §. értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárban alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt T.-Becsen, 1885. évi május hó 24.

Rankovits István,
kir. bírósági végrehajtó.

1664. ki. 1885. (207-3.3)

Pályázat.

A rudnai körorvosi, és csávosi körszülönszöni állomások betöltendők lévén, e végrehajlati pályázat nyitattik.

1) A rudnai körorvosi állomással összekötve.

a) Az orvosi körhöz tartozó Rudna, Máczedonia, Cylulész, Gaád és Fodorház községek által kiszolgálandó évi o. é. 400 frt fizetés.

b) Baró Nikolics Feodor rudnai nagybirtokos ur 5 Excellentiája részéről biztosított évenkénti fizetési pótlék címén o. é. 120 frt, majd 4 szobából álló lakás, konyhával, padlás, pincze és kerttel.

c) Szűsz Adolf és társai ugyancsak rudnai haszonbérlet által a haszonbérlet tartalmára évenként felajánlott o. é. 120 frtnyi fizetési fizetési járuléka, és

d) a képviselő testületek részéről megállapított látogatási díjjak.

2) A csávosi körszülönszöni állomással pedig jár — ugyancsak a látogatási díjjalon kívül — o. é. 90 frtnyi évi fizetés.

A választás Rudnán jövő június hó 25-én és Csávoson szintén június hó 26-ik napján, mindég d. e. 10 órakor fog megtartatni.

A pályázati kérvények kellőleg felszerelve, és bélyegezve a választásokat megelőző napig ide benyújtandó.

Kelt Módoson, 1885. évi május 14-én.

Lebanovich István,
szolgabíró.

Ti
Flitz Pa
Egész é
Nagy
ország
minden
mondju
a hon
hák is
dani m
cseikt
a jobb
megbiz
fognak
helyez
kocsik
ezélje
Ez
szokot
kázás
léssal
de les
magán
sági é
kik ha
nyokt
mélük
hazatg
M
ezirku
csak
érdek
meghi
gi há
mege
tanács
T
megy
munk
tapin
oly he
mok s
nem d
hitelt
minő
óta ne
körül
O
a petr
nardok
eszm
mogat
erdéj
nevére
hitel
S
viva
mélt
Nagy
Ne
bözik
és sok
sokka
E
közé
és tinc
S
még
szokt
K
gozni
Bega
sz em
A
gerre
hanem
zsídó
It
közik
érde
korán
ösztö